

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

O MISIUNE IMPLINITĂ

E lucru subț aprecierea tuturor, abonaților, «Constanța» n'a putut apărea anul acesta de cât în mod foarte neregulat. Causa eficientă, independentă de dorința noastră, a fost espuse în diferite rânduri în coloanele ziarului.

E timpul să fac o mărturisire completă, datorită vechilor sprijinitori ai ziarului intelectuali și material. «Constanța», continuatoarea revistei *Dobrogea* dela anul 1899, care a avut ca de visă *Românismul și prosperitatea economică a provinciei* și a făcut pe deplin datoria de organ al acestor interese, ca redactorul și proprietarul ei subsemnatul, să se poată recrea după drumul obositor ce a străbătut, până să vadă astăzi: *Românismul* înmulțit dela 15,000 cât era la început, la 80,000 mi cât este acum populația județului, iar *prosperitatea economică a provinciei* oarecum destul de întemeiată; pe când în capul județului este un administrator model, ideal de muncă-pricepere, destoinicie și devotament.

Cine și aduce aminte de vechile noastre campanii și lupte, cât am putut mai energice și stăruitoare, pentru dărîmarea, în primă-vara anului 1900, a regimului domonial, ce a ținut până aci încătusat orice progres economic, reducînd la zero valoarea proprietății rurale în Dobrogea, păgubind și pe stat cu milioane de lei pe fiecare an; cine știe cum și cât am luptat pentru dărîmarea regimului militar, întărit aci mai cu seamă de

fostul prefect la anul 1891, care destituisese la Decembrie în Constanța, cu 2 zile înainte de alegere, o comisie interimară compusă din tot ce orașul avea mai marcant pe acea vreme; cei ce au suferit și știu de ștrașnica campanie pentru consolidarea drepturilor electorale comunale ale Romînilor veniți de peste hotare; cei ce au luat parte cu noi la lupta pentru înfrîngerea pediceii *censului material*, ce escludea inteligența română din orașe, reprezentată aci prin funcționarii titrați, de la dreptul de a vota; cei ce au luat parte la întemeierea în 1892 a Ligei Culturale, care a dat comitetului contral peste 10000 lei cotisați și oferte,—din nenorocire desființată prin intrigile ale unor răi români; cei ce știu lupta noastră acerbă cu șeful administrației de acum 7 ani, în cestia desființării armanelor din interiorul satelor—au fost peste trei mii reclamați numai la Minister; toți câți ne-au cetit de la început, în tot ce am scris în cestiile de interes general local, trebuie să recunoască că campaniile ce am dus și curagiul ce am desvoltat în luptă au fost tot d'auna la înălțimea tuturor situațiilor.

Cine consideră lupta lungă și aprigă ce am dus contra Primarului «criminal», care strămuta în 1896 orașul pe moșia sa, până l'am dărîmat; contra «Plevnei Constanțiene», până ce am spart-o, alunghînd pe «autorul» ei de la orice înriurire în județ; contra matrapzlicurilor în cestia apei de la Cara-gea-Dirmen, până ce aceeași apă dar mult mai rece a fost adusă acum din Anadolkiol, 6 kilometri mai aproape de cât Ca-

ragea Dirmen; cine consideră neobositele noastre stăruințe, documentate, penfru înființarea unui serviciu silvic superior și a unei Direcții a Domeniilor statului din Dobrogea, ambele instituțiuni în plină activitate astăzi, aplicînd soluțiunile ce noi am propus și preconizat atît în cestiile de împăduriri cât și în cele de regularea proprietății în Dobrogea; în fine, cine consideră că de ziaristica dobrogeană se ocupă astăzi oarecum alte persoane de cât analfabetii și mercearii lor ce scoteau «Steaua Constanței» și alte multe *efemeride*, va trebui să recunoască că foloasele publice ce am adus Dobrogei, și de care ne simțim în adevăr mândri, sunt de netăgăduită importanță și destul de însemnate pentru un ziar de provincie. Dacă și campaniile ce am dus pentru *drepturile politice* și *românizarea orașului Constanța* ar fi fost coronate de succes, ași putea zice că satisfacția mea e completă: *Că nici odată n'am susținut o cauză ne dreaptă,—ori din acele care nu s'ar fi putu traduce în fapt.*

Mai am o satisfacție, de natură intimă, dar pe care trebuie totuși să o mărturisesc, odată pentru tot d'auna. În tot timpul de 12 ani impliniți de când apar cele 446 numere ale «Constanței», doi ani în format îndoit și distribuit la câte 1000 abonați, n'am primit de la cei interesați în apariția foaiei de cât cel mult 400 lei la început, achitați în abonamente ulterioare: alt nici un ban, subvenție sau ajutor altul, absolut de la nimeni; în schimb las sute de distribuți-

uni gratuite și miî de abonamente neplătite până și pe câte 5-6 ani.

Cu aceste mărturisiri pot să zic acum reșas bun vechilor mei prieten și credincioși abonați, de sigur obosiți și ei de plăți de abonamente pentru un ziar ce n'a mai putut apărea regulat; iar abonaților plătiți până la finele lunii acesteia le voi servi restul numerilor; după care considerându-mi misiunea mea de autor și administrator al «Constanței» îndeplinită, ziarul va înceta, ori va fi cedat unui alt binevoitor, care ar avea timpul necesar și dorința patriotică de a continua opera de bine căreia acest ziar s'a devotat aproape 13 ani neîntrerupți; și căruia 'i voi da din inimă tot concursul meu posibil spre acest scop și ducerea la bun sfârșit a erei fericite de muncă spornică inaugurată aci de actualul prefect d-l Vârnav, o glorie a țării și a guvernului care l'a trimis aci la inima lucrurilor dobrogene.

P. Grigorescu

Fondatorul și proprietarul redactor al revistei *Dobrogea* și ziarului *Constanța*

Apa dela Caragea-Dirmen

Spre a se cunoaște cele ce s'a întâmplat petrecut în mult frământată cestiune a apei și pe autorii ce-și dispută astăzi prin *Farul* inițiativele în cestiunea aducerei ei, reproducem aci în copie raportul No. 1629 din 14 Aprilie 1900 al d-lui Președinte al comisiunii interimare I. Bănescu, adăugând că un alt membru consilier din legislatura de pe atunci, d-l Al. Malcoei Petrescu, redactor cu d-nii Bănescu și Koiciu la *Farul*, a cerut darea în judecată a d-lui fost primar M. Koiciu pentru faptul că a ținut licitație de aducerea apei din acea loc înainte ca el să fi fost cumpărat.—Cetitorii tragă concluziunile asupra oamenilor ce combat pe cei ce au adus apa mai curată și mult mai ree dela Anadolkiol, fără nici o cheltuială, întreprinzând în același timp atâtea alte uriașe lucrări de edilitate în comună.

Țată raportul:

Domnule Ministru,

Cestiunea alimentării orașului cu apă a intrat într'o fasă nen-

rocită. *Incuria și reaua credință a fostei administrații comunale a expus comuna la cheltueli zadarnice de peste 100000 lei* (sublinierile ale Redacției) și orașul și populațiunea lui la primejdia unei alimentări cu o apă rea care e un pericol permanent pentru sănătatea publică și viața locuitorilor.

Această cestiune de viață pentru orașul Constanța care dată din primii ani ai anexării a fost persecutată—se pare—de o fatalitate care nu a lăsat să intre pe calea cea bună până ce nu va fi trecut prin întreg purgatoriul relelor.

Toți primarii cari s'au perindat în timp de 21 ani la comună au lucrat cu o ușurință și cu o nepăsare revoltătoare față de interesele comunei.

Încă în anul 1879 Primarul de pe atunci s'a adresat fostei companii engleze a calei ferate Constanța—Cernavoda să întreprindă lucrările de alimentarea orașului.

În anul 1881 s'a publicat chiar licitațiunii pentru darea în întreprindere a lucrărilor de aducerea apei din izvoarele de la Anadolkiol după un proiect întocmit de d. H. Guaracino și E. Pieuch în schimbul unei sumi de 6000 lei.

Acest proiect neaprobându-se de consiliul tehnic superior, s'a publicat în anul 1882 un premiu de 4000 lei pentru un plan, devis și caet de sarcini care s'ar găsi cel mai bun de consiliul tehnic superior și s'a admis proiectul întocmit de d-l Inginer E. Pieuchot, căruia spre a completa conform cerințelor aceluși consiliu i s'a mai acordat suma de 2000 lei. Cu toate acestea nici acest proiect n'a avut o soartă mai fericită și cu toate peripețiile prin cari a trecut recurgându-se la competiția bărbaților speciali ca Inginerul Harjeu, Inginerul Peiu, Dragu și Cafencu foști Directori ai Calei ferate Constanța-Cernavoda el n'a văzut lumina. Fostul primar de pe atunci d-nul P. Holban a stat atât de indiferent în cât a lăsat să treacă cinei anî fără să fi făcut vre-o lucrare cât de mică măcar pentru aducerea la un sfârșit oare-care a acestei cestiuni.

În anul 1887 d. M. Koiciu,

de asemenea un timp prețios cu feburile propunerii și fără a cere avisul bărbaților competiții asupra modului cum s'ar putea rezolva mai practic această cestiune, publică la 29 Iulie 1888 un nou concurs pentru studiile și proiectele necesare alimentării orașului. Nici acest concurs n'a avut nici un rezultat și cu toate deșteptările Ministerului din ordinile No. 17601 din 1889 și 19987 din 1890, cestiunea n'a ajuns mai departe de cât la un nou concurs care s'a publicat în anul 1891 *) și care a avut de rezultat că după ce s'a luat avisul Inginerului Moullan, care a întocmit proiectul de alimentarea orașului Craiova cu apă s'a primit propunerile d-lui Inginer Cucu St. cu care la 31 Martie 1903 s'a încheiat contractul pentru întocmirea proiectului complet în schimbul sumei de 15000 lei (plus 3000 lei sondagele N. R. C.). Acest proiect care stabilește ca apa să se aducă din izvoarele respicite pe proprietatea d-lui Toma Anastasiu de pe teritoriul comunei Palas, s'a aprobat de consiliul tehnic superior în luna August 1896, iar la 26 Februarie 1897 s'a publicat prima licitațiune pentru darea în întreprindere a lucrărilor de captare.

Auși aci trebuie aici să accentuăm, Domnule Ministru, că o fatalitate a persecutat marea operă a alimentării orașului cu apă.

Fostul Primar d-l M. Koiciu în loc să se asigure de proprietatea terenurilor aquifere, care s'ar fi putut cumpăra prin bună învoială cu un preț de cel mult 3000 lei, a publicat licitațiune pentru întreprinderea lucrărilor de captare pe proprietatea particulară, a făcut larmă în giurul proiectului de alimentare a ridicat valoarea terenului și a deschis ochii proprietarului să ceară sune exorbitante pentru tereul în care se găsea apa și care era indispensabil comunei. În fața unor ast-fel de impregiuări și după ce numai rămânea nici a învoială că apa se va aduce în oraș, de pe proprietatea lui Toma Anastasiu, speulanți cari pândesc ast-fel de ocazii au devansat Primăria cu tratările de cumpărare, și și-au asigurat drepturile lor asupra acelor terenuri.

* Atât acest concurs cât și celălalt au fost publicate de d-l Holban. (N. R. C.)

Când la 22 Februarie 1897 Primăria a întreprins primele tratative de cumpărarea lor, Comisiunea instituită de Primar s'a văzut silită a trata cu bancherul Dicran S. Emirzeian, căruia Toma Anastasiu 'i cedase toate drepturile asupra terenurilor în cestiune. Aceasta a cerut atunci suma de 45000 lei și un loc în oraș în mărime de 500 m. p. care era evaluat la suma de 5000 lei, preț pe care numitul Primar nu se sfiește a-l recomanda Ministerului cu raportul No. 1766 din 11 Martie 1897 că e foarte avantajos pentru comună. Cu toată această recomandățiune călduroasă Ministerul nu aprobă acest preț și cere un act de expertisă. D-l Koiciu făcându-se că nu înțelege ce va să zică o expertiză instituită o nouă comisiune care evaluează cele 12 hectare cu preț de 52000 lei iar locul de 500 m. p. cu suma de 7000 lei Ministerul neaprobând nici această evaluare a cerut să se institue o comisiune de experți prin Tribunal, care instituindu-se a evaluat cele 12 hectare cu prețul de 27382 lei 20 bani iar locul din oraș cu suma de 7500 lei.

Abia la 19 Mai 1898 se aproba cu ordinul Ministerului No. 8712 prețul de 40000 lei pentru cumpărarea celor 12 hectare și fiindcă între moștenitorii defunctului Toma Anastasiu era și un minor s'a căzut la învoială a se cumpăra părțile individe ale moștenitorilor majori și îndrept a vinde din totalitatea celor 25 hectare din întregul teren al lui Toma Anastasiu cu prețul de 45062 lei 50 bani, care cumpărătoare s'a aprobat de Minister cu ordinul No. 18330 din 23 Septembrie 1898. *)

Până aci faptele sunt destul de evidente spre a dovedi că incuria a stăpânit pe foștii edili a-i comunei în resolvarea cestiunii vitale de alimentare a orașului cu apă.

Venind la faptul dării în întreprindere a lucrărilor de captare prevăzută sub lotul 1 al proiectului d-lui Cucu, vom dovedi și mai mult că nu numai incuria, dar absolut și reaua credință față de interesele orașului au condus fostul Consiliu comunal disolvat când a hotărât executarea acelor lucrări.

Mă voi sili să concretizez faptele spre a vă forma pe deplin convingerea, Domnule Ministru, că afirmările noastre sunt absolut întemeiate.

La 4 Ianuarie 1899, d-l fost pri-

Comisiunea numită de d-l Koiciu estima la 52.000 lei și un loc de 500 m.p. Prețul cu 7000 lei, vis-a-vis de biserica luterană privea numai 12 hectare din locul tot de 25 hectare, pe când prețul convenit între Schina și moștenitori, de 45062,50, aprobat de Minister, este pentru întreg terenul de 25 hectare, și fără locul din oraș. N.R.C.

mar E. C. Schina a înaintat cu adresa No. 49 Institutului central de chimie al Ministerului de Interne spre analiza o probă de apă recoltată conform regulilor științei de către d-l dr. Al. Tălășescu, din izvoarele de la Caragea Dermen, de pe teritoriul comunei Pallas, destinate a alimenta orașul cu apă. Institutul de chimie făcând această analiză a comunicat rezultatul cu adresa No. 276 din 5 Martie 1899 care s'a înregistrat la No. 211599 și care a dispărut din cancelarii. Această disparițiune dând de bănuț am cerut Institutului cu telegrama No. 131 din 12 Ianuarie a. e. să repete adresa No. 276 sau să ne trimită o copie certificată de pe analiza apei. Primind la 17 Ianuarie a.e. acea copie am văzut nu cu puțină îngrijire că rezultatul analizei nu e cătuși de puțin satisfăcător, că compozițiunea acestei ape sub punctul de vedere al constitutivelor minerale se prezintă în condițiuni de maximă limită cu corpuri fixe având o duritate de 21.53 gr. germane și 38.44 gr. franceze de vreme ce maxima limită de duritate a unei ape are între 16 și 20 gr. germane, pe lângă aceasta se prezintă această apă și azoto-feră sub formă de amoniacale deja formate de și în proporțiuni nedosabile la 0.00. Deci în virtutea normelor admise de ultimul congres de igienă din Bruxelles și Viena ea nu oferă o exigibilitate perfectă ca apă de băut de oare-ce hotărârile convenționale a le sus citatelor congrese nu admit în apa potabilă nici urme de amoniac și compușii lui.

În fața acestei analize crezând necesar a provoca o contra expertiză pentru că afacerea se prezintă de o gravitate extra-ordinară în care sunt angajate finanțele comunei și privește direct viața orașului, am instituit în acea zi chiar o comisiune compusă din sub-semnatul și d-nii dr. Al. Tălășescu, Dirigintele laboratorului de bacteriologie, I. Schinabek farmacist și chimist expert sanitar, V. Simu inginer-șef al comunei, Al. M. Petrescu, membru în comisiunea interimară și Dumitru Bănică ajutor de Primar al comunei Pallas și în ziua de 18 Ianuarie ne am transportat în localitate și am recoltat conform regulilor științei atât apa din lacul Sut-Gheol care limitează localitatea Caragea Dermen și din puțul No. 2 făcut pe acel loc din care se pompează apa, cât și diferite specimene de teren din întreaga stratificație în ordine succesivă de la suprafață până la

fundul puțului pe care le-am înaintat spre analiza Institutului central de chimie cu adresa No. 318 din 19 Ianuarie a. e.

Cestiunea alimentării orașului cu apă fiind o cestiune de viață care nu numai că interesează primul port maritim al Terrei dar angajiază finanțele comunei și nu se poate face cu ușurință și fără a avea convingerea pe deplin formată că această apă este absolut bună și poate servi fără nici un pericol la alimentarea orașului, cu alte cuvinte dacă această apă prezintă o perfectă exigibilitate ca apă de băut.

D-l Director al Institutului central de chimie făcând această analiză de astă dată în sensul unei contra expertize ne-a comunicat cu adresa No. 178 din 21 Februarie curent că în fața explorărilor hidro-chimice, efectuate asupra apelor din lacul Sut-Gheol și în puțul No. 2 de la Caragea Dermen, captate de o anumită comisiune specială în condițiuni sistematice și dintr'un puț supus unei adinciri și unei pompări încontinuu din luna Octombrie 1899 până azi și în fața tuturor momentelor importante care trebuiesc să rezide la alimentarea cu apă a unui centru oare-care important, hesită nu numai de a recomanda acea apă ca ne fiind o apă de o potabilitate exigentă nici ca apa de menajul domestic și în fine nici de aplicațiunea edilității de oare-ce nu corespunde cerințelor riguroase ale unei ape bune de băut, dar nici chiar a conchide în sensul unui verdict tolerant a-l admitereii unei astfel de apă.

Proba prezentată nu întrunește calitățile cerute unei bune ape potabile de oare-ce atinge maximum limitei de toleranță atât al compușilor mineralici fixi cât și al amoniacului, fiind tot-de-odată și temperatura de 18° C. prea ridicată.

Pentru economia casnică este neapță din cauza conținutului abundent de săruri alcalino-tereoase.

Acestea sunt determinările în ultima instanță ale Institutului central de chimie asupra apelor de la Caragea Dermen destinate a alimenta orașul. Ele sunt identice cu determinările analizei de la 5 Martie 1899 și atât de decisive că împuneau fostei administrații comunale a se abține de la orice lucrare pentru aducerea acestei ape în oraș.

D-l fost primar E. C. Schina însă a ascuns în mod intențional re-

saltatul primei analize, l'a tăcut și la 19 Martie 1899 când a primit ordinul Ministeriului No. 6188 prin care se aprobă a se contracta prin bună învoială cu d-l Al. Pellerin executarea lotului 1, al proiectului de aducerea apei a-lecărui cost este de 81000 lei cu condițiune de a nu se depăși sumele prevăzute în devisul respectiv și de a se observa clausele din caetul de sarcini. A ascuns acest rezultat al analizei și la 1 Mai 1899 când a supus Consiliului comunal oferta d-lui Al. Pellerin pentru executarea acelor lucrări și n'a hesitat la 22 Mai 1899 să încheie contractul pentru executarea puțurilor filtrante prevăzute sub lotul No. 1 al proiectului menționat*.

Din toate aceste rezultă în mod clar că nu incuria dar absolut reaua voință față de cele mai vitale interese a le orașului a stăpânit pe foștii săi edili când au decis începerea lucrărilor de a aduce în oraș o apă, recunoscută de Institutul central de chimie că e rea și nu poate servi cu nici un preț la alimentarea orașului.

De acea. intemeiați pe actele de mai sus emanate de la persoane bine repute de o competență indubitabilă în materie am afirmat de la început că incurie și rea voință a residat la darea în întreprindere a primelor lucrări pentru alimentarea orașului cu apă.

Acum față cu determinările atât de decisive ale Institutului central de chimie că apa în cestiune nu e bună și față cu contractul existent pentru executarea puțurilor filtrante din care s'a făcut pînă acum două iar al treilea e pe cale a se termina, pentru care s'a cheltuit suma de 63510 lei 59 bani, nu puteam sta un moment indiferenți; am adus la cunoștința comisiunii Interimare toate impregiurările și și i-am cerut să decidă dacă lucrările de captare pot fi continuate. Am fi criminali când față cu aceste delerminări atât de hotărîtoare că apa nu e bună a servi la alimentarea orașului am tolera continuarea lucrărilor fără un avis prealabil al Domniei-Voastre, dat în urmă perfecte cunoștințe a tu-

turor impregiurărilor cari au adus lucrările până aici.

Comisiunea Interimare a luat cu multă părere de rău cunoștința de modul cum s'au petrecut faptele și în fața concluziunilor decisive ale Institutului central de chimie că apa nu e bună și că trebuie respinsă diu lucrările de alimentarea orașului cu ea, a decis în unanimitate în ședința de la 25 Februarie curent nu numai să se oprească pe loc lucrările de captare dar să se cheme la răspundere cei ce cunoscând că apa nu e bună au dispus totuși executarea lor.

Aci anexat avem onoare a vă înainta un întocmit extract de pe decisiunea Comisiunii Interimare din ședința de mai sus împreună cu o copie de pe adresa Institutului central de chimie No. 178 din 22 Februarie curent cu rezultatul ultimei analize și fiind-că cestiunea apei e o cestiune de viață pentru acest oraș, vă rugăm, să bine voii a ne da ordine de urmare.

Bine-voiți, vă rugăm, Domnule Ministru, a primi încredințarea prea destinsei noastre considerațiuni.

Informațiuni

În ultimul moment aflăm că cestia deposedărilor s'ar fi rezolvit la Minister, unde prefectul nostru și d-l Vlădescu Olt au stat o săptămână, ast-fel:

Toate procurile pentru administrarea terenurilor celor absenți, rămân nule; contractele de arendare ale acestora vor fi resiliate prin judecată; pentru moșteniri se vor produce acte în regulă; celor mutați din comune, dar prezenți în Dobrogea li se restituie pământurile, iar celor aflători peste Dunăre li se va cere o nouă declarație, obligatoare a se strămuta în Dobrogea; loturile declarate pe nume fictive, vor fi prefăcute în loturi mari și date pe numele actualilor posesori, cu condiție de perderea ratelor plătite până acum, urmând ca cele 20 rate anuale de cumpărătoare să înceapă din anul în care se va face această prefăcere. — Vom reveni în numărul viitor mai pe larg asupra acestei dispozițiuni care pare a împăca toate interesele în joc; punând capăt unei frământări neliniștitoare ce ține de un an de zile.

De când am început a scrie acest ziar am combătut mereu ridiculizând adeseori lipsa de pricepere din Ministerul Domeniilor care se servia, pentru administrarea bunurilor sale domeniiale din Dobrogea, la început numai de primari și notari, apoi de perceptori și în urmă de cite un agent silvic sau domeniial, pentru două și trei plăși, fără nici un ajutor și fără nici un control, pe când în câte o moșie în țară avea zeci de funcționari. După 15 ani, acum abia s'adeșteptat să înființeze personalul necesar de administrație, când avutul propriu dis domeniial al Ministerului e cel puțin

ed trei ori mai mic de cât acum 15 ani. Tot aici bine mai târziu de cât nici odată. Bugetul actual al Administrației Domeniilor, înființată anul trecut, este acum de aproape 47,000 lei, deosebit de cel al pescărilor, de cel silvic și minier, care la asemenea câte-va deși de mil de lei.

Astăzi 8 Februarie s'a închis sesiunea de Ianuarie a Consiliului comunal de Constanța. Între lucrările mai importante ale Consiliului au fost formarea listei definitive de alegători; admiterea și trimiterea la Consiliul tehnic superior, spre aprobare, a proiectului de întărirea malurilor nord-estice ale orașului, elaborat de d-l inginer Saligny, proiect ce costă după devis 1,700,000 lei, cu posibilitate de a se executa treptat această lucrare.

În ultima ședință s'a admis cererea firmei *Desmarais Frères* din Paris de a i se vinde o întindere de 10 hectare teren lângă fabrica *Steaua Română*, în preț de 100,000 lei pentru înființarea unei fabrici de industria petrolului și a uleiurilor vegetale, săpunuri etc.

Steaua Română mai cere și ea 10 hectare pentru mărirea instalațiunilor, care cerere probabil va fi admisă într'o ședință viitoare, pentru același preț de 1 leu m. p.

Carnavalul actual, destul de bogat în petreceri de tot soiul, s'a închis aseară printr'un splendid bal costumat, dat în *Teatrul Elpys*, sub patronagiul d-nei Vărnăv, de *Asociațiunea Diletanților Elleni* al căror președinte este d. George Cecilianopulos, fiul stimatului nostru concetățian, d-l Al. Cecilianopulos, atâta vreme fost președinte al comunității Elene din Constanța. Teatrul a fost archipliu de lume, care a petrecut în modul cel mai animat până la ziua albă. Balul a fost atât de reușit că va rămânea cel mai remarcabil printre toate câte s'au dat de câți-va ani încoace. Toate felicitările noastre inițiatorilor.

În ziua de 28 Ianuarie Consiliul de igienă a ținut o ședință publică la Primărie, unde erau și consilierii comunali adunați. Între afacerile curente s'a expus de d-nul Prefect, președintele con-siliului, și de către d-l Primar, membru, cestiunea apei adusă în oraș. Consiliul a hotărît trimțterea analizelor făcute acestei ape, prezentate de d-l primar, la consiliul sanitar superior, să decidă asupra lor. Peste 2 zile a venit în localitate inspectorul general sanitar, d-l dr. Blazian, făcând cuvenitele cercetări asupra acestei cestiuni și acuzațiunilor ce au fost aduse d-lui dr. Anastasescu medicul primar al comunei, de neglijență în serviciu și alarma ce sa făcut în oras, în urma unui raport al d-sale că ar fi fost aci mai multe cazuri de tifos provenit din pricina apelor ce să distribuie în oraș.

La timp vom comunica cetitorilor rezultatul acestor cercetări.

* Iată cum stă această cestiune: Cu raportul No. 1344 din 28 Octombrie 1894, Institutul chimic universitar, constată că apa din izvoarele de la Caragea-Dirnen e bună, potabilă, - proiectul de alimentare adaugă că e întocmai ca apa de la Murfalzar; cu raportul No. 276 din 5 Martie 1889, același Institut constată că apa e rea; cu raportul No. 178 din 22 Februarie 1900 idem idem că apa nu e bună de menajiu; cu raportul No. 1541 de la 2 Octombrie 1900, același Institut își alte două institute chimice din București și Iași dice că apa e potabilă și bună de menajiu, după care primarul Polizu a ținut o nouă licitație. — Așa stau analizele chimice, ca și cele bacteriologice, despre care vom vorbi. N. R. C.